

Troligen har alltså även Kare stupat i strid och **atuti** angiver platsen, där han föll. Ristningen **atuti** kan visserligen läsas *at Dundi* och med Stephens tolkas som Dundee i Skottland, där någon strid kunde tänkas hava ägt rum i 1000-talets början. Att allitterationen mellan *Dundi* och *dēðr* faller sig naturlig, talar kraftigt för att antaga Stephens tydning Dundee eller annat ortnamn på *D-*. Särskilt är därvid att erinra om hurusom runstenarna på ön Man vittna om att svenskar färdats i väster vid samma tid. Möjligt är dock även, att **atuti** står för *at Uddi* 'vid Udden', och allittererar med **auk**, jfr fsv. *wid norra ölandz vdd*, ehuru det då icke kan avgöras, vilken Udde som åsyftas.

Översättning:

Framsidan: Torgärd reste denna sten efter Assur (sena?), sin morbroder, som dog österut i Grekland.

Baksidan:

Söner fick Gulle
en god bonde fem.
Vid Fyris föll Asmund
orädd kämpe,
Assur omkom
i öster i Grekland,
Halvdan blev
på Bornholm dräpt,
Kare vid Dundee(?)
och död är Boe.

Torkel ristade runorna.

82. Högby kyrka, Göstrings hd.

Pl. XXVI. Fig. 2.

Litteratur: W. 143; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 65 (teckning), 66, 101; *Reseber.* 1870, s. 42, teckning pl. VII (i stenens läge i kyrkan); *Reseber.* 1871, teckn. efter stenens resning; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 8, teckn.

Vid rivningen av Högby gamla kyrka 1870 upptäcktes runstenen, efter bänkradernas undanflyttning, liggande på kant i norra väggens stenfot inuti kyrkan nära kyrkans nordvästra hörn. Runstenen är nu rest i prästgårdens park.

Ämnet är granit med rätt stora korn av röd fältspat. Höjden är 1,16 m, bredden vid foten 64 cm, vid toppen 56 cm. Slingans bredd är 13 cm.

Ristningen är synnerligen tydlig. Inskriften står i en slinga utan ormhuvud eller stjärt och börjar nedtill t. h., men efter högra långsidan och i toppen är blott övre delen av runorna i behåll och somliga äro alldeles borta.

Inskriften börjar med kolon och **purkil**, vars **p** är i behåll, men nedre hälften är borta av övriga runor, ävensom det följande skiljetecknet.

Orden efter **purkil** hava måhända varit **rist stin**. Av **rist** synes toppen av alla runorna, av **t** nedanför toppen vänstra kännestrecket. Avståndet mellan **s** och **t** är detsamma som i **tusta**. På samma avstånd följer toppen av en stav, som alltså icke kan vara **i** uti ett ***risti**, ty den borde då stå lika nära som **a** i **tusta**, utan måste hava föregåtts av en punkt och alltså vara **s** i 'sten'. Topparna av detta ords runor följa efter resp. 12, 8 och 4 cm, det första avståndet svarande mot avståndet eljest mellan **st**, det andra något större, det tredje mindre än vanligt uti inskriften; förmodligen har någon skada i stenen vållat oregelbundenheten. I **pasi** står toppen av **p** 7,5 cm ovan **stin**, en fördjupning till höger om staven torde utgöra början till kännestrecket; av **a** finnes övre staven och en skada har sannolikt innehållit högra kännestrecket, av **si** saknas nedre staven. I 'efter' saknas nedre delen av de två första runorna, varför det är väl möjligt, att första runan varit **e**. I **ati** äro **at** skadade.

Inskriften är följande:

: **purkil** [rist stin **pasi** if]tir · uint · **tusta** · sun · iar · **ati** · hug Utom slingan: **bu** :

5 10 15 20 25 30 35 40 45

Det kan icke avgöras, huruvida ack. sing. **uint** skall uttalas *Övind*, motsvarande isl. *Eyvindr*, eller möjligen **Öind*, som tilläventyrs förstadiet hetat till fsv. *Önder*, se M. Lundgren, *Arkiv f. nord. fil.* 10, s. 178 och där anförd litteratur.

Översättning: Torkel ristade denna sten efter Övind, Tostes son, som ägde Högby.

83. Högby kyrka, Göstrings hd.

Pl. XXVII. Fig. 1.

Litteratur: W. 144; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT.* I, s. 66, 101; *Reseber.* 1870, s. 43, teckn. pl. VII (i stenens läge i kyrkan); *Reseber.* 1871, teckn. efter stenens resning; teckning av Wiede i statens hist. museum; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 10, teckn.

Runstenen upptäcktes vid rivningen av Högby gamla kyrka 1870, liggande på kant i södra väggen, till hälften dold av en valvbågspelare. Runstenen är nu rest i prästgårdens park.

Ämnet är ljusgrå granit. Höjden är 1,37 m, bredden vid foten 75 cm, vid toppen 90 cm. Slingans bredd är 10 cm.

Ristningen är mycket tydlig, blott sista runan tvivelaktig. Runan läses av föregående undersökare som **u**, men är säkerligen en binderuna **tu**, sista ordet är alltså icke **ualu** utan **ual tu**. Kännestrecket till sista **u** är rakt, såsom hos alla **u** uti inskriften, och skilt från staven upptill, såsom ock är fallet med många av inskriftens **u** och i särskilt hög grad med första **u** i **ualtu**. Från stavens topp i det sista **u** utgår åt vänster nedåt ett streck 2 cm, vänstra kännestrecket till **t**, det högra saknas naturligtvis. Detta kännestreck till **t**